

האלו נה כי הצננה היחה גם צומחצ הכשמות, (א"ת) כן
 להב הרב צמ' צמ' הככות בצרכת הכותן ליעף כח ח"ל
 מ"ש צבצבא למשפטים כי לצום הכשמה כושך משם אלוה וכו'
 יעמ"ש בעוד שם צדקוטי הלילה דרוש י' ובעץ החיים
 ט' מ"ד פ"ו ד"ה החקד וכו' וצמ' הקדמות ד' מ"א ע"ד ד"ה
 קוד הכמות וכו' וצמ' המסקוקים פרשה וירא ד' כ"ה ע"א
 נוחן עמס נכון יע"ש) ואלו לא היחה הכשמה משלמה
 אורחותיה ומחן צשכי ועוכי היחה כעלמה היא וכוחותיה
 ואותיותיה ומחני אצלעהה ומצשכי אחזה אלוה שהם אורות
 הכשמה ככו' לראות העושים הכשמה הם פעולותיה הם לאו
 והנה כוונת חיוצ צפ' זה הוא שהיה אוור לאלים התמימי
 ובלדד השומי ולומר הכשמה חציריו הכה אחס אווריס לי
 שאלו היקורים הצאים עלי הם מפני חטאתי שחס כצאים
 ולופים צעניכס העציות הכחותים צמלחי מכה האורות
 של כפשי המוקפת אחרי עורי ואמנס אחי איני יכול צעיני
 ימזו צמלחי אם כדצריכס הוא אם לאו ולריך שחס עיניכס
 ימזו החטאים הכחותים צמלחי ואמנס איכני ומחנין לדצריכס
 שאלו הייתי יכול לחזות צמלחי וצצשכי הייתי רואה חטאתי
 החקוקים צמלחי כמש"ס ומצשכי אחזה אלוה אלו היה
 צאמסרות צעיני יסחכלו צמלחי אצל איני ומחנין לכס כי
 הייתי רולה שאכני אחזה לי ועיני יראו צמלחי ולא זר
 חס הוא כדצריכס. ודע כי כונו שאמרכו שהרשע אין אורות
 אותיות כפשו נחקקים צמלחו כך האדם אם הוא ח"ח
 גדול וצמ' אם עיסק צמכו' האמת חורחו ומקסה על
 העוונות צעושה ואינס כחוצ' צמלחו אם הם עציות קלות
 אצל אם הם עציות חמורות הם נגלות וכחותים צמלחו
 ואמנס שקלות שאינס כחותים צמלחו אי אפסר לדעת אותם
 אם לא ע"י ידעם אחרת שניארכנו למעלה שהיחה לו לחווי
 ז"ל שהיה מדבר עם נפש האדם ומש ושואל ומוקד ממנה
 כל פעולותיה והיא מגדת לו :

דרוש ג

צמחמת ידעת לפלופי עופות : עוד ידעם
 אחרת היחה להרב ז"ל שהיה מכיר צלפופי
 עופות וזה ענינו דע כי מן היום שנסרפה החורה כנודע
 ע"י אומות העול' צעו"ס נעקרו אז כוחותיה וקודותיה ציד
 הקליפות ולכן אין שום צריה שצעול'אפי' מן צריות עמאות
 כמו צהונות חיות ועופות שקלי' ורמשים שכל אלו יש להם
 שרים ומחכים עליה' ואות' השרי' יודעים רזי החורה
 וקודותיה מן הזמן הנז' והנה אחס השרי' המחוכי' על
 הצריות או העופות הם ימנינו צפיהס צלפופ' וקולם
 קודות עמוקים מן החורה ומי שיצין קולם ולפופס יוכל
 לידע כמה קודות צחורה ויש דורות שיש ליקי' צחורס
 מחיכים אות זה כמו שראיתי לחווי ז"ל צעיני וע"כ השרי'
 ומחמיכס הקודות הם ומחירי' ומחירי' אחס הראוי' להציני'
 ככו' גם דע כי כל מה שנגזר למועלת מחכמים המזיכה
 ההיא בכל העולמות וצפרטו צעולם העשים. גם כל
 העצירות שהאדם עוצר כלס ככרות צעוה"ז ע"י צ"ד של
 העלה ושלחי צ"ד ההולך עמסס והנה עצוי וקבות האויר
 אינו מניח לשעצור וייד קול הכותמי צחוכי ואמנס כאשר
 העופות מפריחי' צאריי הם חותכים וצוקעי' האויר וחולקים
 אותו ע"י הפרחת'ועיפת' ואלו קול הכרוז עוצר דרך שם
 ח"ס פ' כי עוף השמים יוליך אה הקול כי דרך פריחתו
 ועיפתו ויוליך אותו ויש עופות אחרות שצ"י דבורס
 ולפופס ומטרף ומחבר קול הכרוז עם קולם ועוצרי' יחד
 וכנגד אלו כאמר ובעל ככפסי יגיד דבר אצל כנגד העופות
 האחרונ' שאינס מדצרות אלא חולכי' הקול האחר העליון
 ע"י עיפת' צכנסיהס ככו' ואלו הם העופות הנק' צלע"ז

אצ"ס מודלס ונקצ' לה"ק וגם צלשון ערבי חסס צמ'
 שומי ועליה' כאמר יוליך את הקול ואמר שכתתי זה
 כזכתי שהוא להפך כי עוף השמים הוא המדבר ולכן
 כאמר צו יוליך את הקול כי מהערב קולו עם קול הכרוז
 וע"י זה הוא יולך הקול שהוא וכנגד האלומי'אמר ובעל ככפסי'
 יגיד דבר שהוא העוף שאין צו צמי' דבור כלל רק צמי'עישתו
 צכנס'וע"י ככפיו צלצד הוא מגיד הדבר העליון ולפי שאיכר
 דבור גמור רק צדרך רמז ע"י העיפת' לכן כאמר צו לשון
 הגדה כנודע כי כל לשון הגדה הוא צכונו וצחשאי חסר
 יגיד דבר כי כפי רמז חנועה עיפתו יכיר קול הכרוז
 גם דע כי חילוק זה ישנו ג"כ צעופות שהם צעלי לפלופ'
 כי פעע'י מלפלי' ופעמי' מעופסי' ומגיד'י צעיסת' , והנה
 ענין עופות האלומ' הנז' הנק' חסס ככו'ל (א"ת) ונה שקי'
 לחס ומח"ס צמולין ד' ס"ג ע"א חסס זו שקרקר
 ארי' למה נק' שמו חסס כיון שצא צאו רחמים לעו' ארי'
 ציצי וגמירי דלי יהיב הארעא ועמיד שקרקר אחי משיחא
 וכו'הרי שרחס מורה על העוונה וגם אינה אלמה עיין צאונת
 ליעקב ד' קי"צ תי' ככון משס הרב דוד פלדכו זלה"ה)
 צלשון ערבי ובלה"ק הם כנושכות מלד ליל"ת ההורגת את
 הילדים הקעוטי' אשר עדיין לא הגיעו לכלל דבור וכל
 הכשמות הםס וצפרטו אם הם רשעים כולם הולכות דצקות
 ונוחסרות עם אלו העופות האלומי' הנז' והולכות עמסס
 ועס ליליה ולכן אין להם כח דבור ויש עוף ממונה להודיע
 גזירת רבנ' ח"ו ויש ממונה להודי'גזרת הארצה ח"ו וכן עדי"ז
 צכל הגזרות צין העוונות צין הרעות ויש ממונה על כמה
 דצרים חלוקי' ומשוכים זה מזה והנה עופות האלומים הם
 ממונים על גזרת הילדי' הקעוטים הוחים צקעוונות' וכן
 יודעים צשורות אחרות ג"כ והעורב ממונה על צשורות רעות
 צלצד וצפרטו על צשורת המגיפה צר מיינן ולפעמי'
 צדרך מקרה אומר חיוצ צשורה עינה : והנן הנק' צלשון
 לע"ז אל מולא"נו ומצטר צשורות עינה והגולכדריכ"א הכ"ק
 צלה"ק לפור דבור ומצטר צשורות עינות וצפרטו על צשורות
 עליית המגיפה צר מיינן וכנועט צככל זמן המגפה איכה
 נמלאת צאותה העיר והולכות משס ולא די זה אלא אפי'
 כל החולעי' והצוצו'ויהוששים כלס ומגיד'י חממה ואין דבר
 צעל מי צעול' כלו אפי' וון השקלים והכנושים שלא יגיד
 חיוצ דבר חממה ולכן חמלח שאין העופות חלויים אלא
 צמדיות צמוקס ישו' כדי להגיד לצני אדם פשעס ומחלחס
 וכל הקורות אחסס והנגזר עליה' וע"כ צזמן מוכנן הצית
 פגלו ישראל לצצל כחי' מעוף השמים ועד צהונס כדד'
 הלכו כי אין צהס לוכך שס כיון שאין שס צני אדם : והנה
 לפעמי' ענין לפלופ' העופות הוא צאופן אחר כי יש כשמות
 צני אדם ומגולגלי' צהס צאוחס העופות או צכל מייני צריות
 שהיו והכל לקיבות ידועות כפי עכסס ואלו הכשמות הנז'
 הם יודעי' ממש שהיו ידועות צחחילה וגם יודעי' הרבה
 עתידות ממש שמועעי' מן קול הכרוז אלאחורי הפרגוד ואז
 הם מגיד'י אותס הדברי' : גם יש לפעמי' צאופן אחר כי חיוצ
 כשמה של חיוצ לדיק צחה מן העולם העליון ומחלצת צחיתת
 לורה ודמיון הסוא וחינו צריה או עוף ממש אלא מחדמת
 ווחרחס כך והוא מנגלה ומגיד קודות החורה וכיוולא
 ואמנס כפי עזריגה ומעלת האד' הוואה אחסס כך יחדמו
 לפכיו ולפעמי' יחדמו לפכי שכי אכשי' יחד וליש אחד מהס
 יחדמה לו צלורת עוף או צריה אחרת והאי' השני יחדמה
 צכפיו צאופן אחר והכל כפי מעלת האדם הוואה אחסס :
אמר שמואל זכורני צו' כ"ס אחד שהיה מורי אצו'
 ונאכי דוקש על חמי' ציום חסליך דאינו לפרדע'
 אחס

עם דקיע כנז"ל גדושה' צ' צענין הפרת הפרל' כי צחי' העור הוא אותיות רע והוא"ר דצחי" קדושה צחוכו ולכך הנגה נק' קל"י ולכן כשגב' אדם צחצויה צנוקס שהיה עי"ן יהיה חל"ף ונהה שהי' עור יהי' אור' צלתי עכירי')
גם ר"ת כל השקוק הכז' הוא צג' שקל"ג והוא אלהי"ם צוילוי יודי"ן ש' ונולוי נילוי' ל' כלע"ד חיים הכוח צל"כך והאמורי' השפועים שלו הש' ר' וננין אותיות שצו הם ל"ג והנה שם אלהי"ם הזה הוא צנוק' דז"א וכוכת זכור תזכור הוא שתכין שיעלו נה"י צנוקס הג"ת ויעלו חג"ת צנוקס חז"ל ונולא שיש עתה צ' צחיות של יקוד הנק' זכר וז"ס זכור תזכור והענין הוא כי אין עול' כל קסי' כלה אלא שליש אחד צלצד צככל קפי' היא העול' לצד כדי שלא ישאר הנק' ריקס ושנוי ונולא כי לא עלה כל היקוד אצל ג' קא"ר קלחו לנעטה צנוקויו וקלחו עלה לנעקס הת"ת והכי הם שתי יקודות (א) עי"ן ע"ק ש' השצירה פ"ג ונ"ש קס צשנו"ש זל"ה) ונדע כי ונאחזת צ' יקודות אלו ילאה נוקצא דז"א הנק' נפש וע"י העון הכז"ל נכנעה המלכות אשר היחה רחיה ללחת נשס זהו וחשוח עלי נפשי שהיא הנקצה השוח והכנע עלי צעבור העון שלי חמת נגלי ז"א וע"י החשוב' עולה נפשי קס ויחזור ונלח עלי נפשי שהוא נקוד צפתח חמת הלמו"ד כאלו נקוד צחירק כמו עלי צאר עכו לה זהו עלי נפשי ולכן כ"ת 'חשוח' עלי נפשי הוא עכו והענין הוא כי הצאר שהיא הפקצ' היא עולה כנגד ג' פעמים ונ"צ אותיות של ג' הויות ע"צ ק"ג ונ"ה שהם נפח וניין דוברין כנז"ל והם צג' עכו' וכשחטא נעשה עו"ן ועי"כ הית' המלכות נעוכה וכנענת ופוח' לנע" ועתה נעשת עכו' ועי"כ עול' צקוד עלי צאר עכו לה ואונס זכור כנגד יקוד עליון והזכור כנגד יקוד התתון כנז"ל והכ' הזכור צג' אדכ"י צמלוא' שהוא חרע"א חסיר וננונו הפשו' שהוא ס"ה ישאר צג' תנו"ד שהיא השכינה, נוקחא אחריכ' ישאר צג' הזכור שפי' השכיני', וכלע"ד חיים הכוח שז"ל כך ישאר צג' בות' כ"ז שהיא השכיני' הנק' רוח' (א"ש כלע"ד שהכ"ז הנותרות הם כ"צ אותיו' עם ת' כפולות של אנלפ"ך כאשר ציארנו צוונת אזה א"ת ה' שהם כ"צ אותיו' עם ה' אותיות של ונלכ"ך כללע"ד), גם כלע"ד כי אין תקון זה אלא לשכבת זרע לצטל' כמובן ונן דרוש עלי צאר עכו לה על ותשוח וכו' שהוא קוד הו"ן הנקרא נפש שיעלו עתה לקבל דכורין הכק' עכו כנז' :

(ד) ע"ך אצ"ע שאותיות ונלכ"ך צכ"ו נמלאים עיקר כינויים הם צנוק' עש כ"צ אותיות דל"צ וכמבואר דרושי צנין הקוק' ולזה השכינה כ"ז שהם כ"צ אותיות דל"צ עם ונלכ"ך)

יחוד תקון לעון הבא על אשת איש פ' כ"ר יהו"ה נשנות אדם ב"ת צג' ק"י והם הויות דוניה ואלכ"י, אדם הוא ג"כ הויה דמ"ה חופש כל חדרי צען ר"ת ל"ח והם ל"ג אותיות ונלוי הנולוי של קס אלהי"ם וה' אותיות הפשועות, גם ק"ת של כ"ר ה' נשנות אדם הוא הר"ת שהם כל הדיקים שהם שכה ופ"ר כנודע :

(א) כנ"ש דרוש ו' ונלכ"ך השנה צוולת הר"ת יע"ש שכתב שהוא החקצלות הדיכין והגבר' ציקוד הנוק' שהם דיכין דכורין ודיכין נוקצין והם שכה ופ"ר וכו' עכ"ל והכוונה שיכוין לצרכ הצרויין דז"ו"ן שהם נ"ה ואלכ"י ולקצלם ציקוד דנוק' שהם דנים דכורין ונוק' ג' הר"ת) גם ק"ת של אדם חופש כל פס צג' ש"ע שהם ש"ע כהורין שהם צ' שנות א"ל א"ל צמילואס, גם ק"ת של חדרי צען קס פ' הכי ששה יודי"ן שיש צג' הויות דע"צ ונ"ה צ'ן

א"ש ד' צע"צ ואחד דוניה ואחד דצ"ן :
 (ד) ע"ך לעיל צחי' כ"א על עון זה שעניינו הוא שהפריד צעונו זר"ן ולזה כאלן צימוד זה קודם ונ"ה וס"ה ליחד מה שהפריד ונהה שהולכרו צ' ונ"ה הוא עש"י ונ"ש צימוד כ"א הכז' צענין ג' שכ' הכז' קס שהם ז"ס ונ"ה שנוי עם ה' עלאה ונ"ס אדם שנוי וכו' וה"פ אדכ"י ולזה אדם כתב כאלן על צחי' הכז' שהם ג"פ ונ"ה והוסף צימוד זה גם ונהוק אלהים כנז' ג"כ שם ועוד הוסף גם ונהוק פ"ר עם ונהוק שכה ועוד צ' אל ונליאי' לנעקס זר"ן ונהדיכס הכז' שיחנהקו והוא ע"ד ונה ששלחו לנו ונקס צכוונת פותח חת ידיך שפתח גי' ח' חיוורתו וש"ע לנ"ה ואלכ"י לז"ן וע"כ צא אחרי ע"צ שורש הפחמו' למ"ה ולצ"ן שהם ז"ן ונ"ה :
יחוד אל הכז"ל כי רכו' עבדיך אלת אצניה ר"ת אלהי"ם דאלפי"ן כל"א והכולל וק"ת הם צג' אונ"ת שהוא אלהי"ה פעמים אלהי"ה וג"כ הם שצטה הויות דק"ג ונ"ה 'עפרת' ימוכנו ר"ת צג' אלהי"ם והוא הפשוע של הנולוי הכז"ל דאלהי"ם דאלפי"ן כל"א, וק"ת **הה"ב** לננוו כי ע"י פלונת הכרמז לנעלה צק"ת חמלת הפקוק ונתקיים אפילו עולם החשו הכרמז צק"ת אלו :

(ד) ע"ך כי עולם השציר' נכרא צמל"ה שכה צו צלש"ש צק"ת אלהי"ם וע"י **חלונ** ונכר ונחקק העולם דתהו"ו דעיהו כי עי"ז נעורכ צ' הפוחין קדישין דל"א שהם ז' ס"ג הכודעים כנז' צהל' השופר וצכ"ו וגם שהוא ונכלל יג קי' דיק' שלז' ונכע"ה אמת לא קאנו' כי צלסון הרע רכו' להחזיר העו' לחשו כנז' ולכך הם הוחזרו לחשו שכה ויונתו האכסיו ונליאי' דצת הארץ) :
יחוד אל הכז"ל שש חכבי על חונתך, ה"ת אלת ש' הוא אלהי"ם דיודי"ן ואותיות אע"ל הוא הויה דע"צ דיודי"ן המעחקת האלהי"ם הכז' וק"ת הם ש"ס שהם שתי הויות דע"צ וצ' הויות דק"ג וצ' הויות דנ"ה, שש הם צ' שנות אלכ"ף : אככ"י ע"ל הם צג' ע"צ ק"ג ונ"ה והכולל, אונתך הם צג' עשר שנות אדכ"י ועשר כולל' ואחד הכולל כולם. כנוולא שלל רב ר"ת תק"ך שהוא אלהי' דיודי"ן ש' ואחריי' פשועים ר' ונ"ו אותיות האמורי' וק' אותיות הפשועים וק"ת הכז' הם ל"ג וקס אותיות ונלוי פוולוי של אלהי"ם הכז', כנוולא הוא קצ"ז צג' והם ג' הויות דצ"ן דהסי"ן והכולל, שלל כמספר שתי הויות דע"צ ושתי דק"ג ושתי דנ"ה, ר"צ צג' ע"צ ק"ל :
 (ד) ע"ך צחל' פנים דוול' דמכונה דש"ע צ' מוחיק פכי' דוול' דמכו' דמל' אלסיס דיודי"ן ונה הוראה שעי' חשונח עחזיך זר"ן פצ"פ שהפרידס ע"י חטאו ואח"ך נייחז צנוכין להנשדך צ' ללוי הווחין דיסקו"ת שהם צ' עס"ע כדי להאיר לנול' ע"י צעלה ונה צכה שרשו זר"ן שהם צ' פלחי פלש דל"א הנק' זר"ן הגדולים כנפודקס צכ"מ שהם צ' ונלכ"ך ולאו"ז חתלה ונאיר לה נללם לננווין שחם עס"מ שכן הוא צכ"ו נאיר לה אלא חל"ים עד אח"ך כוהן לה כל ללוי פוחין וחו' י' אדכ"י שנוחקה ונ"ב ש"ך דיכיס כי חוודי הם כפולים צקוד תו"ר צמאורה שהם י"ם די"ן וני' אדכ"י וע"י פלפי"ן נוחקים שכה שכה כי עון הכז' לריך להקן קוד הש"ך ככ"ל צאורך וע"י כל האורות הכז' אז נוחקים ווחין דקט' וכדמים ונעסע לנעסע ע"ס הוודרי' הנודעי' עד יקו' דז"א וננוו לננוו' כקדר הכלוי ועוד נוחקי' כל ונדרגוהי"ם שהם פשוע ונולא ונולא דוולא וכ"ז צוה שקדם כנר יכידת המסדים ליסודו ואח"ך הגבר' ונחקהו אלו צאלו כידוע וחו' קכ"ז גי' יוסף כידוע ואח"ז הוא זוג הגמור שנוחן לה כל צק"ל ללוי' דגדלו' כי חיצת שלל כינוי

שם זה ולהעלימה מן החי'ו' שלא יאחזו בה כמי שמחכמה כתיבתו וענין עליה זו הוא ששולה עד יסוד דטק' ספלינה בסו' מין כנודע ואז נעשית בחר מיון נבצין ולכן יטוין בשם הסוכר במלואו כזה אלוה אלף למד וו ה"א (ג) עוד יטוין אל מ"ש בסבא על פסו' שארה כסותה ועונתה כו' ואמר כי כסותה הוא שם אלוה והוא השם המלביש את הגשמה להעלימו מן החי'ו' שלא יאחזו בה כגל' וסנה הכוונה הכוללת בשם זה כי בזה פ' לך לך שביאורו הוא אל' ו"ה ר"ל כי שם אל' הוא חיות המחיה לשני אותיות ו"ה שהם זיון והחיות הנמשך להם הוא מן אומתו שהיא סוד שם אחיה ידיון יש בו ג' יודין ואלף שהוא שם ייאי וממנו נעשה אל' ואל' זה נמשך מאומת לו'ו' הנקי ו"ה להחיו' איהם. עוד תכין כי שם אלוה הגו' הוא בגי' מ"ב ויהי מ"ב אותיות שיש בפשוט ומלוי ומלוי המלוי והנה שם אלוה זה העולה מ"ב הוא בחינת קרקפתא דרש"א דז"א. גם תכין כי אות א שבשם זה יזכרו יוד כזה א והיא בגי' עשרים ונ' אותיות הנשאר' משם אלוה הם בגי' מ"א ו'ך' סך הכל ס"א וע"ה ס"ב והים הים באופן זה יוד ה"ה ויו ה"ה ושם זה הוא כו"ק דז"א גם תכין כי ל' של שם זה היא כיו כזה ל' בגי' היום ותכין כי הויה זו היא הויה דס"ג ואם תחבר כ"ז דלמד עם ג' אותיות הנשאר' שהם א"ה סך הכל יהיה ל"ח ושם זה הוא מוריד ההתפשטות מלמעלה מוריד המוח ערך הקרקפתא וההתפשטות כו"ק. גם תכין באות ך' של שם הגו' כי י"ש' בראשו כזה ך' והוא י"ו ועם ג' אותיות הנשארות שהם א"ה יהיה הכל גי' ז"ן והיא הו"ה דב"ן ושם זה הוא כנגד המלכות. גם תכין באות ה' של שם הגו' שזורה ד"ו שהיא בגי' י' ועם ג' אותיות האחר' שהם אל"ו יהיה הכל בגי' מ"א ושם זה הוא חיבור יהוה אהיה אשר

נשלמה ואין בו כח להמשיך רוחו א"כ הרי עומד בעוה"ז לבטלה ואולי ח"ו יסחלק מן העולם בלא זמנו ו"ס ימוחו ולא בחכמה כי בסיבת שאין בו חכמה ע"ד הנזכר אפשר שימשך להם המהיה ואעפ"י שאומר פסוק בידך אפקיד רוחי כו' זה הוא בחי' הגשמות העולות דרך פקדון לבד ויעלו וירדו למקומ' אבל פסוק של נפשי אפקיד כו' הוא מושגל לענין הגו' וזכרהו :

ג ח"ל מו"ל בענין הגו' שמי שיודע בעצמו שהשלים חלק נפשו כמי לריך שיכין אלו הטובות בכל לילה כמשו"ת ואלו הם הנה אחר שאמר תפי' אלא בכח כו' שבו נרמז שם בן מ"ב דיג' כגל' אשר ע"י העלינו את נפשינו מן העשיה אל הו"ה ע"י שם זה של מ"ב שביג' הנה אח"כ עוד תכין בשם אחיה אשר אחיה שהוא שם מ"ב שבבירא' כגל' כי ב"פ אחיה בגי' מ"ב ותכין שפי' שם מ"ב זה דבריא' אתה מעלה בחי' רוחך מן היורה אל הברי'. ודע כי יש שם מ"ב אחר בביראיה והוא עליון ונבזה מן המ"ב הגו' והוא שם אחיה יה"ו ומ"ב הראשון הוא תחת זה המ"ב אבל שניהם הם בביראיה ולכן טוב לבין בשניהם. אח"כ בידך אפקיד רוחי כו' תכין כי ר"ת הוא בחר והוא חיבור שמה שלים של יהוה ואלהים וחיבור שמה שלים של הויה ואדני וכולם בגי' בחר גם תכין כי אלהים הוא בנימטרי' אחיה אדני :

ובזה תכין למה חיבור הויה אלהים נקרא שמה שלים יותר משם הויה אדני כגו' בפי' ויקהל והנעם הוא כי בו נכלל גי'כשם אהיה (ה) גם תכין כי יהוה ואלהים בנימט' יב"ק ובחיבות יהוה אל אמת תכין כונות אלו יהוה הוא כזה י' יהי יה"ו יהוה ו' ותכין בד' אותיות אחרונות שהם ממולאו' בהתין והם בנימטרי' ב"ן גם תכין כי י' באל' יהי בבירא' יה"ו בילג' יהוה בעש"י ולכן הוא במלוי הסין כגו' ובמלת אל' תכין אל' הויה דס"ג שיש בה תלת יודין ואלף שעולים אל' כנודע. ובמלת אמת תכין אל' של אהיה פעמים אהיה שעולים בנימט' אמת וחשבון זה נק' חשבון המרובע. וזה הפסוק יהיה סיוס כל דברך ותישן מחור כונת אלו ומחשבה זו :

עוד יטוין ברי"ת בידך אפקיד רוח ר"ת בא"ר כגל' והם חיבור הויה אלהים הויה אדני שיהו משולבים כזה יאהדוניה' אלהיהויהם והכו' היא להעלות נפשותינו מבור זה אל בחר מים חיים טובים ע"י היחוד והוה הגו'. גם פדית אחי יהוה ר"ת פאי' שם אחד משמות ע"ב כגל'. והוא חיבור יהוה ואדני ויטוין נתיבות אלו שהש"ת שודה אחי ר"ל אות י' של ברי"ת קדש שלי שנמסר אל החי'וטים ב"מ ע"י השחתה' זרעו לבטלה והקב"ה יפדוה ויקחו מידם בכח שם יהוה הגו' בזה הפסוק עצמו שהוא יהוה אל' אמ"ת ולריך שיכין ביהוה זו שיש בה ג' יוד' של רי"ו באופן זה תחלה אותיות יהוה הם ל"ו רי"ו כזה יהוה. ואל"כ ה"ה ה"ה ואל"כ ה"ה ה"ה ל"ו והם ל"ו רי"ו כזה יהוה. והרי הם ג"פ רי"ו ותכין כי כל רי"ו מאלו ה"ה שם אל' כי אל' פשוט ומלא הוא בגי' רי"ו והנה ג"פ אל' הוא מנן ופשוט ומלא הוא רי"ו ורי"ו הוא בגי' יראה וכל הטובות הגו' נרמזו יחד בפי' מנן אס יראה ורומח במו' אלף בישר'. מנן הוא ג"פ אל' יראה הוא אותיות רי"ו ויהוה סב"ק ה"ל' והטובה שבכח כונת אלו נלחם האדם עם המזיקין והורג אותם כמבואר אלוהים במקומו בפי' זה באומרו אז לחם שערים כו' אז ירדו לשערים עם ה' כו' ועיין בפי' רוס"ק כי הוא מדבר על בחי' המזיקין הגז' ו' ובתיבת אל' תכין אל' שם יי"א' היו"ל מהויה דס"ג. ובתיבת אמת תכין אל' אהיה פעמים אהיה שהוא בגי' אמ"ת כבוד כולו זרע אמת כמבוי אלוה. אח"כ תאמר אתה תקום תרחם יין ובתיבת תרחם תכין אל' ג"פ רי"ו שנתכונ' בל"ו שם ההויה הגו' והיא יהוה אל' אמת ושלשם בגי' תרחם גם תכין כי תרחם בגי' יהוה ואהיה ובי' שמות מלפ"ן מלפ"ן והכולל ויטוין שאם נמסרו נר"ן שלו ביד הקל"י ע"י השחתה' זרעו לבטלה יתחלקו עתה משם ויחזרו ויתעלו אל הקדושה עם נפש האדם עצמו העולה עתה שם כבוד בידך אפקיד רוחי כו' אחר הכל תכין אל' שם אלוה ויש בו כמה כוונות. ראשונה תכין ששם זה הוא מלבוס הגשמה השומר אותה מיר החי'וטים כמ"ש בסבא דמשפטים על פי' כנגדו בה ולכן בלילה אשר הגשמה עולה לריך להעלותה ע"י

86=117
מדת הד"ן

החרונה של הויה נפלה בעונותינו וזהו מלת נפלה נפל ה' ונשאר במקומה מטטרון העבר כבוד אי' לך ארץ שמלךך נע"ד גם תכין כי הש"ך דיגין שהם בנימטרי' נע"ד כמבואר אלוה נברו על הרחמים וחסר מהם המיתוק המתחנן שהם אות ה' אשר אז נקרא נערה נע"ד ה' כמבואר אלוה ביו' פ' בל' דלי"א ושם ביארנו כי הש"ך הם ה' פעמים ל"ן שבחמשה אדני וכשיתין עמהם ה' אלפין מתחמקים ונעשים ה' שמות אדני ונפ' על זה היה דוה לבנו כו' תכין כי זה הוא יסוד ועל היסוד כזה הוא היסוד ועמה היסוד נהפך לדוה ונמלא כי ע"ז שהוא היסוד היה דרי' תמורת הוד

הנרות וביאורים (ח) אחר מנחם נלע"ד להניח אק"ק ואדני לכן חיבור הויה אלקים נקרא שמה שלים כי בו נכלל כל הוד' שמת הויה ואק"ק אדני אלקים כי יהיה ואק"ק גי' אלקים ומובן וז"ל הגר"א בסוף ספר פסרה דנשינות שמה שלים. קורא בויהר את שם הויה ואלקים והשנין כי ה' יתודים הויה אלקים הויה אדני והנה אלקים גי' אק"ק אדני א"כ הויה אלקים טולל כל היסודים עיי"ש : (ג) א"ש נלע"ד שדרש לשערים כמו נשעירים : (ג) א"ש אפשר שהוא רמז איוב כמ"ש כימי אלוה ישמרת ע"כ : (ד) פ"ח ס"ג משער תיקון תלות : (ה) כפ"ח כחזן פני ידיו : (ו) עיין דברי שלום ד"ר ע"ד שאלה מ"ה ד"ה וספה :

ענין דרושי הגיריה

שער הבנות

דרוש תקן הצות

כנו' בחד' נשא קמ"ב ע"ב וכו' זו נקנת בחנו' האחרונה של לילה ע"י עסק התורה שפוסקים החתומים בעיה' ומקשים ומתקנים קישורי מנינו' וכו'. ואח"כ תכין בשם א' קדוש של ע"ב שמת דרשע ויבא ריש והוא אל"ד ותכין כי שם זה הוא כבוד הלידה של לאה וגם שם הוא עולה בני' עם כללותו כמנין לאה ולר"ך שכתוב כי בחתו' עדין לא היה כך והוא למעלה בפסוק על חומותי ירושלים כי המזכירים את ה' אל' דמי ל'כס ותכין כי אז היה כר"ם אל' ועתה נהפך ונעשה אל"ד כבוד הליד' כנו' :

דנע כי פעם אח' ח"כ שמעתי ממו"ל סדר המזמורים הנ"ל בצופן זה כי לדוד מזמור ל' הארץ ומלוואה אין לאומרי אלא אחר מזמור של יעקב ה' ביום לנה כי והנה סימן מזמורים אלו הוא כך כי בליל החול בדרם הוא כאל"ל שפרגו שהם כאל' תערו' כי יעקב ה' ביום לנה ל' הארץ ומלוואה ובליל ר"ח סימנס כל"היה שהם כאל' תערו' לה' הארץ ומלוואה אלהים יחגנו ויברכנו הללויה אודה ה' בכל לבב והענין הוא כי אס' הם לילי ר"ח או ימים שאין בהם נפילה אפי' אין לבנו' ולהחבל על החרבן וגם אל' כל המזמורים והפסוקים אלא יתחיל ויאמר מזמורים אלו שם' כל"ה' בלבד ואח"כ יפסק בתורה :

ג לר"ך שחזר שאמר שכבר גמרה כל המזמורים של הללויה אודה ה' כי לר"ך שכתבה בכל לילה על עונותיך ותבקש מחילה מלפני י' ולכן אחר שחזר מזמור הללויה כי חזר מזמור של בבה אלו כי כולו בכביה ותמינה ובקשה ואח"כ חזר עד אנה בכיה בזיון ומספר בירושלם תקום תרחם ליון ותבנה חומות ירושלים ואח"כ תקום ומקומך ותלך לתקום אחר לעסוק בתורה עד עה"ש כנו"ל (ד) וכשהחזר עד אנה בכיה בזיון כי לר"ך שכתוב בזה כי ליון היא כנגד רחל וירושלם כנגד לאה ותכין להמתיק את שתי'הן מגבורותיהן והנה לאה עומדת מן החוה ד"א ולמעלה ורחל מן החוה ולמטה והנה האורות הניתנין אל רחל הם מן האחרונים ד"א שהם עליו הם שם מ"ה והאחרונים והם ריבועו הוא בני' ק"ל בזה האופן יוד. יוד. הא. יוד. הא. אורות יוד. הא. וכו' והוא כמנין ע"ד א"היה גם מגיעים אל"ה אורות המגולות ביסוד דאימא אשר ביהותם למעלה כנגד לאה הם אורות הסומים והוא בח' הבהל היו"א מן היסוד הסוף דאימא והוא מילוי הוי"ה דס"ג שהוא בני' ל"ז כמנין בכ"ה וכו' עד אנה בכי' הכונה לומר ששנים הם חסריים מן רחל הנק' ליון שני מיני אורי' הנו' שהם בני' עד אנה בכ"ה ואלו זעיקים אליו י' שעד אנה תמשך בכיה זו ברחל על חסרון האור' האלו והשפע שלה אשר שניהם עולים עד אנה בכ"ה שם ק"ל וכו' ומלת ליון כבר נמ' צמ"א. וכנגד לאה אחר מספר בירושלים כי האור' המאירים בלאה הם האחרונים דאיור אבא המאירים בלאה כדודע כי שם הוא בחי' משה המאיר בלאה כמבואר אצלנו במתורג' כל המהלך ד"א בחי' כי והוא רבוע דהיי"ה דע"ב דידיון והוא בני' קפ"ד כמנין מספ"ד. והענין שהאורות שלה שם קפ"ד נקט' למספר שהוא תמורה האור שהוא בני' קפ"ד. ומעם היות' ירושלים הוא כי לאה היא למעלה אחריו הפני' ד"א ממנו ולכן יש לה הארה נמשכת מן הפני' וכבר ידעת שהארת הפנים היא שם אל במלואו שהוא קפ"ה כבוד ב' שמת אל במלואם והם ש"ע נהורין דאנפין עלאין כדודע ולכן תכין כי ג' אורות יושן מן ירושלים הם בני' אל' אלף למד והם רי"ו ונ' אורות שם אל' וירושלים הם בני' ש"ע נהורין שם ב"ם אלף למד והרי החכמו' ג"פ ג' שמת אל במלואם שמקומ' בהרין הסומין קדישין ובחוטם אשר בחזנע והרי' נמ' שעם למס' ירושלים היא בלאה ואחר שזעקנו עד אנה בכיה בזיון ומספר בירושלים אנו מתפללים אליו י' תקום תרחם ליון כנגד רחל ותבנה חומות ירושלים כנגד לאה והכוונה שבת שני היסודות דאו"א חא"ר בהם ותקום לשתיים מנפילתם וכו' תקום ת"ק מ"ו כי ת"ק הוא אחרונים דאיהו דידיון אשר הם בני' תקמ"ד תסיר מ"ד שהם חסרון אורות הפשוטות והגשאר הוא ת"ק וגם מלוי דהיי"ה דע"ב דידיון בני' מ"ו וכו' ת"ק מ"ו. תרחם הסייבם רי"ו ש"ש בציר דאבדע' אוחיו' הוויה כמו שנתל' בס' השכיבה ושם נחבאר אחר כונת אבגית' כי ע"ש ובכונה היא שני ג' רי"ו אלו תרחם ליון ותבנה חומת ירושלים שהם רחל ולא

הוד ועל אלה שהם ו"ה הנק' אלה חשבו עינינו. או תכין ג"כ אל ס"א כבוד אלה אלהך ישראל כי על אלה חשבו עינינו. ואח"כ חזר פסוקי ישעיה בסי' ס"ג וסם הבט משמים וראה כי אלה אבינו כי למס' תתענו כי למעשר ירשו כי ואח"כ פסוקים שבס' ס"ד והם ועתה ה' אבינו כי אל תקטוף כי ערי קדשך כי העל אלה כו'. ואח"כ חזר פסוקים דנחמה שבס' ס"ב והם על חומותיך ירושלים כי ואל' תתנו דמי לו כי נשבע ה' בימינו כי כי מחספיו יאכלנו כי. ואח"כ חזר ג' פסוקים אלו והם אלה תקו' תרחם ליון כי כי רצו עבדיך כי בונה ירושלים כי והרי נשלים ענין תיקון רחל :

ואח"כ תחיל בתיקון לאה ותאמר לדוד מזמור לה' הארץ כי כל המזמור וכשהתאמר שאלו שערים ראשיים תכין שעתה הקב"ה נכנס בג"ע להשתעשע בגשמו' הגדיקים כנ"ל וז"ל שאלו שערים ראשיים ויכין כי בחיליה אומר והגשמו' שהם עלי' יסוד ומלכות שהים שני אוחיו' ו"ה של ו"ה נשאו ו"ה נשאו ואח"כ אחר וכו' והוא רמז אל ו' עלאה תימ' וזכו ש"ו (א) ובפסוק ישא ברכם מאת ה' ולדקה מאלהי ישעו יכין אל שם הויה בא' משנים עשר לירופים אשר נרמזו בס"ת יהוה ולדקה מאלהי ישעו הרי"ו. גם יכין בלירוף א' מ"ב לירופים בני' וגם וולאת מס"ת ולדקה מאלהי ישעו זה והוא הוי"ו ואח"כ חזר מזמור כאל' תערו' על אפיקי מים כי כולו ומזמור הסמוך והוא שפני אלהים כי כולו ופי שני מזמורים אלו מיוסדים בענין חשק ותשוקה המלכות לעלות עם דודה שהוא הת"ת וגם ישראל בניה הם בתשוקה הנזכר ויכין אל הכוה שבעין קלין דרמאת ההוא איילתא עלאה וכו' כאל' תערו' (ג) ובס"ח מסודר ובלילה שירה עמי תכין בא' מ"ב לירופ' הויה והוא והי"ה **ובפסוק** אלה אוכרה יכין לתקן המלכו' הנק' אלהים אשר היא נקנת תיקון אחר תיקון כי חילס היא אלהי אלהים ואח"כ יתוסף עליה אות ו' וזכו עלי' על א' ואח"כ יתוסף אות מס וזהו אדרס"א אדרס"ו והרי נשלמה בשם אלהים מלא ויש עד ביק אלהים ופי' אודה אותה והעלה אותה עם אוחיו' אליה וי' הנו' עד שיחבברו עם אות מס ותעשה בית אלהים. ואם הוא באותם לילות שבין פסח לעשרת שהם ימי הספירה שכן באומרך אעבור בדין אדרס אל מספר ימי הספירה שם מ"ג כמנין אדרס. ואח"כ יאמר מזמור יעקב ה' ביום לנה כי טולו ותכין בני' הוי' דב"ן דמלוי הדין שיש בזה המזמור כמו שביארתי בס' הפלת שחרית בביאור זה המזמור ותכין כי ע' תכין סבוה המזמור סם ע' קלין דרמאת איילת' כנ"ל כמזמור כאל' תערו' על אפיקי כי ותכין כי ר"ת יעקב ה' ביום לנה בני' יכין שסודו יהוה אלהים או ג"כ אהיה יורה אדני וכן ר"ה ונפלו ואנחנו קמנו בני' יב"ק ואנחנו קמנו ונתעודד ר"ת בני יב"ק וענו ביום קראנו ר"ת יב"ק. גם תכין כי ר"ת ונתעודד יהוה הושיעה המלך הוא א' מ"ב לירופ' יהוה והוא וי"ה ואח"כ חזר מזמור אלהים יחגנו כי והענין הוא כי אחר אשר השכינה תערו' כאל' כי וענה אותה כמזמור יעקב ה' ביום לנה אז אלו שואלים על עלמנו אלהים יחגנו ויברכנו לט' אלו ישראל החתומים. ודע שבמי העומר תכין בכל תיבה ותיבה ובכל אות ואות מן הגוגעים ומזמורים לאותה הלילה כנו' בדרוש ס"ה וע"ש. ודע כי כוונת אלו המזמורים הם ענין וזוג לאה ועיבורה ולידה כבוד ותקם כבוד לילה כי וזכור זה היטב ולכן חזר מזמור הללויה אודה ה' בכל לבב כי כל הזמון כולו ותכין כי יש כמזמור זה בני' אורות אלפא ביתא כדודע ולכן אחר שסתיים המזמור תכין עוד בה' אורות מנלפך אשר בהם נשלמו כ"ז אוחיו' של אלפא ביתא כי אלו הם בחי' יזיר הולך ככ"ז אוחיו' אלו והכן זה. גם תכין בה' אורות מנלפך שהם שם א' קדוש השולט אחר ח"ל כנזכר בוהר פ' שלח לך וגם תכין אל ג' שמות הנו' שם והם באופן זה (ג) **כר"ך סעפה יאעוצה** כי שם זה יולא מה' אורות מנלפך כנו' והענין הוא כי בח"ל הראשונה נקט' לאה בכל איברים וכולם הם גכו'. ודיעין כבוד מה שביארתי פ' בא ד' ל"ה ע"ב כבוד נערה ונער וכמו שסודותיך לעיל שכתוב ב"ת נפלה נערה ראשינו נער שהם ש"ך כחות הדין כמנין נע"ר ואחר ח"ל היא מתמתקת כבוד א' אוחיו' שהם מנלפך ה"ג כנו' בני' וירא דק"א ע"ב כס"ת. וענין ה"ג אלו הם בית רחם האשה יסוד שבה

הגרות וביאורים : א) כנ"ל הנוסח וזה וסלו ו' שאלו : ב) כשפ"ה הישן נכתב שם ה"ה וכנ"ל כולו העשות כפי' הספר שזה שיד' לפס"ח ואין לו שיכות כנ"ל עכ"ל אעתיק אותה הג"ה סה וז"ל ח"מ ל"ב ל"ע השבן זה כי יש יותר מן ק"ב תיבות וכנ"ל מלחתי כתיב סתם ויכין אל פ' קלין דרמאת שילחא שילחא עכ"ל : ג) עיין פס"ח ויכין במק"מ פ' שלח ש' רמז"ל : ד) כשפ"ה כתי' אשר ה' אל' הרב ש"ש וזה"ל מלחתי כתיב סתם וז"ל מלחתי כתיב כסם הרב ר' אברהם גלאני וז"ל המשכים ללמוד והורו לישן שמתו מיילת עליו ואחרת נתני' ד' כידי לא אוכל קום כי הנשמת אחר שמתלמה מלמעלה כתיב הלילה לא החזיר עוד למעלה עד בלילה האחרת והיא הולכת ותחשפת כנוה"ל וכל הלילות שיהיו האדם אחר מות לילה נכנס אין כסם ממת מפסם המוכר לנו כהי"ה משתו יוסם ולא יחזור לישן אלא יפסוק בתורה כשירים ובכשנות לאל ימ' עכ"ל :

זכור בניהו בן יהוידע הנפש ו

אוצר החכמה

תכוין לבכוח על חרבן סניח

עַל נְהָרוֹת בְּכָל שֵׁם יִשְׁבְּנוּ גַם פְּכִינוּ בְּזִכְרֵנוּ
אֶת צִיּוֹן: ¹⁰⁰²⁵עַל עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ
בְּנֵרוֹתֵינוּ: כִּי שֵׁם שְׂאֵלֹנוּ שׁוֹבְנוּ הַבְּרִי שִׁיר
וְתוֹלְדָנוּ שְׂמֵחָה שִׁירוֹ לָנוּ מִשִׁיר צִיּוֹן: אִיךְ
גָּשִׁיר אֶת שִׁיר יְיָ עַל אֲדָמַת נֶכֶד: אִם
אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמֵינִי: תִּדְבַּק
לְשׁוֹנִי לְחִבֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֶנּוּ אִם לֹא אֶעֱלֶה
אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֹתַי: זָכֹר יְיָ
קְבָנֵי אֲדָוָה אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ
עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ: בַּת בְּבַל הַשְׁדֻדָה
אֲשֶׁרֵי שִׁישָׁלֶם קָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שֶׁנִּמְלַתְ לָנוּ:
אֲשֶׁרֵי שִׂיאֵחוּ וְנִפְּץ אֶת עוֹלְלֵיךְ אֵהּ הַסֵּלַע:

תכוין לבכוח על סניח סלע

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים בְּאוֹ גוֹיִם בְּנַחֲלָתְךָ
טְמֵאוֹ אֶת הַיְכָל קִדְשְׁךָ שְׁמוֹ אֶת
יְרוּשָׁלַם לְעַיִים: נָתַנוּ אֶת נְבִלַת עֲבָדֶיךָ
מֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בְּשֶׁר חֲסִידְךָ לְחִיתוֹ

אִין

אָרֶץ: שָׁפְכוּ דָמָם כַּמִּים סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם
 וְאִין קוֹבֵר: הָיִינוּ חֲרָפָה לְשַׁכְנֵינוּ לְעַגְוֹקֵלָם
 לְסְבִיבוֹתֵינוּ: עַד מָה יִי תֶאֱנֹף לְנֹצַח תְּבַעַר
 כְּמוֹ אִשׁ קִנְאָתָהּ: שְׁפוּף חֲמָתָהּ אֶל הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַד מִמְּלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ
 לֹא קָרְאוּ: כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נְוֵהוּ
 הַשִּׁמּוֹן: אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשִׁנִים מִהֵר
 יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוּנוּ מְאֹד: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי
 יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שִׁמְךָ וְהִצִּילְנוּ וְכִפֵּר
 עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם
 אֵיךָ אֱלֹהֵיהֶם יוֹדֵעַ בְּגוֹיִם דְּעֵינֵינוּ נִקְמַת הֵם
 עֲבָדֶיךָ הַשְׁפוּף: תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנִי אֲסִיר
 בְּגוֹדֵל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוֹתָהּ: וְהִשָּׁב
 לְשַׁכְנֵינוּ שְׁבַעֲתִים אֶל חֵיקָם חֲרָפְתָם אֲשֶׁר
 חֲרָפוּךָ אֲדָנִי: וְאֶנְחֵנוּ עִמָּךָ וְצִאֵן מִרְעִיתָהּ
 נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפֵר תְּהִלָּתָהּ:

זכור יהוה אלהינו יאהרונגהי כי מה יוד הא ואו הא

שכח מדח רחמים נחמלא רוגז היתה לנו כמס' אלהים

אוצר החכמה

אה"ח 6025

שהוא

כִּסֵּיף מִדַּם הַדִּין הַפִּיטָה וְרָאָה אֶת קִלְיֵי הַעֲרֹזָה סִנְקֵי
 הַרְפָּתֵינוּ הַנִּנְכָסִים בְּעוֹנוֹתֵינוּ בְּמִקִּיֵם הַנְּעִלָה כַּרְנוּזָה בְּרִית
 יְיָ מִיָּהּ הַיִּסְכָּלִי: נַחֲלֵתֵינוּ נְהַפְכָה לְזָרִים בְּתֵינוּ

לְנִבְרִים: יְתוּמִים הָיִינוּ וְאִין אָב אֲמוֹתֵינוּ
 פְּאֵלְמִנּוֹת: מִיָּמֵינוּ בְּכֶסֶף שְׁתֵּינוּ עֵצֵינוּ
 בְּמִחִיר יָבֵאוּ: עַל צְוֹאֲרֵנוּ נִרְדְּפָנוּ וְנִעְנָנוּ וְלֹא
 הוֹנִחַ לָנוּ: מִזָּרִים נָתַנוּ יָד אֲשׁוּר לְשִׁבְעַ
 לֶחֶם: אֲבֵתֵינוּ חָטְאוּ וְאִינָם וְאֲנַחְנוּ עֲוֹנוֹתֵיהֶם
 סָבְלָנוּ: עֲבָדִים כּוֹשְׁרוּ בָנוּ פֶּרֶק אִין מִיָּדָם:
 בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לְחַמֵּינוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַמֶּדְבָּר:
 עוֹרְנוּ פְתַנּוּר נִכְמְרוּ מִפְּנֵי זְלַעְפוֹת רָעַב:
 נִשְׁיִים בְּצִיּוֹן עָנוּ בְּתוֹלֹת בְּעָרֵי יְהוּדָה:
 שָׂרִים בְּיָדָם נָתְרוּ פְּנֵי זִקְנִים לֹא נִהְדָּרוּ:
 בַּחֲוָרִים מְחֹזֵן נִשְׂאוּ וְנִעָרִים בְּעֵץ בְּשָׁלוּ:
 זִקְנִים מִשְׁעַר שָׁבְתוּ בַּחֲוָרִים מִנְּגִינָתָם:
 שָׁבְתָה מְשׁוּשׁ לְבָנוּ נְהַפְךָ לְאֶבֶל מְחֹלָנוּ
 נִפְלָה נִפְלָה ה' כִּסֵּיף סִסְכָּיָה עֲטָרַת רֹאשֵׁנוּ

וְנִישָׁאֵר

זכור בניהו בן יהוידע ה:פ"ש

וכשאר במקומה מטטרו"ן הרמוז בר"ת נע"ד במס' ב"ך דיניס
בגדרו על כרחמים וחסד מסס כמיתוק שביא ה' בגפנה
אוי נא לנו פי חטאנו: על זה שביא יסוד
פומד ססוד וענה נכסד ^{אה"ח 6025} ה'ה ה'ה ל'בנו על אלה
^{אוצר החכמה}
בסס כויק כל אי כלול מוי גי' אלה ח'שכו עינינו:
סקלי' הנקדח גח כיא אלה על הר צ'יון שש'מם

שוועלים הלכו בו: אתה יהו' אלהי לעולם
תישב בס'ך לדור ודור: למה לנצח
תשפחנו תעזבנו ר'ארך ימים: השיבנו
יהו' אלהי ונשובה חדש ימינו בקדם:
כי אם מאם מאסתנו קצפת עלינו עד
מ'אר: השיבנו יהו' אלהי ונשובה
חדש ימינו בקדם:

הבט משמים וראה מזבל קדשך
והתפ'אתך א'יה קנ'אתך ונגבורתיך
המון מע'ך ורחמ'ך אלי התאפקו: כי
אתה אבינו כי אברהם לא ידענו
וישראל

זיכור בניהו בן יהוידע הנפש ח

וַיִּשְׁרֹאֵל לֹא יִפְרָנוּ אֶתְּהָ יְהוָה אֲבוֹנֵנוּ
גִּלְגָּלֵנוּ מִעוֹלָם שְׂמֹךְ: לָמָּה תִּתְּעַנּוּ יְהוָה אֲבוֹנֵנוּ
מִדָּרְכֶיךָ תִּקְשִׁיחַ לִבֵּנוּ מִיְדָאֲתֶךָ שׁוּב
לְכוּעַן עֲבָדֶיךָ שְׁבִטֵי נַחֲלָתֶךָ: לְמַצְעַר
יְרֵשׁוּ עִם קְדְשֶׁךָ צָרִינוּ בּוֹסְסוּ מִקְדְּשֶׁךָ:
וַעֲתָה יְהוָה אֲבוֹנֵנוּ אֶתְּהָ אֲנַחֲנוּ הַחֲמֹר
וְאֶתְהָ יוֹצֵרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶךָ פִּלְגָנוּ: אֵל
תִּקְצַף יְהוָה אֲבוֹנֵנוּ עַד מָאֵד וְאֵל לְעַד תִּזְכֹּר
עוֹן הֵן הֵבֵט נָא עִמָּךְ פִּלְגָנוּ: עָרֵי קְדְשֶׁךָ
הָיוּ מְדָבָר צִיּוֹן מְדָבָר הַיְתָה יְרוּשָׁלַם
שְׁטֻמָּה: בֵּית קְדְשֵׁנוּ וְתַפְאֲרֵתֵנוּ אֲשֶׁר
הִלְלוּךָ בּוֹ אֲבוֹתֵינוּ הָיָה לְשִׁרְפֵת אִשׁ וְכָל
מַחֲמֵהֵנוּ הָיָה לְחֶרֶבָה: הֲעַל אֵלֶּה תִּתְּאִפֵּק
יְהוָה אֲבוֹנֵנוּ תַחֲשָׁה וְתִתְּעַנּוּ עַד מָאֵד:

נְאוּ לִי עַל גְּלוּת הַשְּׂכִינָה: אֲוִי לִי עַל
חֶרֶב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ: אֲוִי לִי עַל שְׂרִיפֵת
הַתּוֹרָה: אֲוִי לִי עַל הַרְיָגַת הַצַּדִּיקִים:

אוי

זיכור ^{אה"ח 6025} בניהו בן יהוידע הנמש

אוי לי על חלול שמו הגדול ותורתו
הקדושה: אוי לי פי נבר אויב: אוי לי
על צער פל העולמות: אוי לי על צער
האבות הקדושים והאמהות הקדושות:
אוי לי על צער הנביאים והחסידים
והצדיקים אשר בגן עדן: אוי לי על
צערן של משיח עונותינו הטוב אלה
ופשעינו האריכו קצנו וחטאתינו מנעו
הטוב ממנו: אוי להם לפנים שגלו מעל
שלחן אביהם: זה פמה אורח ימים
ושנים רבים ורעים. פל דור שלא נבנה
בית המקדש בימיו באלו נחרב בימיו:

(התנערי מעפר קומי שבי ירושלים
התפתחי מוסרי צוארך שביה בת ציון):
עד חומתך ירושלים הפקדתי שומרים
כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו

המזכירים

זיכור בניהו בן יהוידע הנפש ט

(א) אל דמו לכב. נכון בשם קדוש אל"ך הינו א"ל ואות ד של דמו חכון בתחילת היח. חסם אר"ל כמוהד-ת של אל דמי רבס וצתח בעשה אל"ד :

הַמִּזְכִּירִים אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

(א) אֵל דְּמֵי לְכָם : וְאֵל

תִּתְּנוּ דְּמֵי לוֹ עַד יְכוּנֵן וְעַד יִשִּׁים אֶת

יְרוּשָׁלַם תְּהִלָּה בְּאָרֶץ : נִשְׁבַּע יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּיָמֵנו

וּבְזִרְוֹעַ עֵזוֹ אִם אֶתְּן אֶת הַגְּנֹבָה עוֹד מֵאֲכָל

לְאִיבִיךָ וְאִם יִשְׁתּוּ בְּנֵי נֶכֶד תִּירוּשָׁךְ אֲשֶׁר

יִגְעַת בּוֹ : כִּי מֵאֲסָפְיוֹ יֹאכְלֶהוּ וְהִקְלֹוּ אֶת

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתְּהוּ בְּחִצְרוֹת קְדָשָׁי :

אֶתְּהָ תִקְוִים תִּרְחִם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֻנּוּנָהּ

(ה) כי רצו עבדיך את. יכון כי ר"ת בביסמריא מלחיים כמילוי אלפין כזה אלף למד הא יוד מס וס"ת כי רצו עבדיך את מבנית בני אסית גי' אהיה פעמים אהיה גם שבעה פעמים ס"ג (ת) ואת עפרה יחנינו רית גימטריא מלחיים פשוט של מילוי חנוכר וס"ת תתיו מירוש על ידי האמת שרמח בתחילת הפסוק בס"ת מתקיים מפילו עולם תתחו חרמוז בס"ת

כִּי בָּא מוֹעֵד : כִּי יִהְיֶה רִצּוֹן

עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבֹנֵיהָ וְאֶת

(ה) עֶפְרָה יְחֻנּוּנֵנוּ : בּוֹנֵה

יְרוּשָׁלַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ גְדַחֵי

יִשְׂרָאֵל יִבְנֵם :

עד כאן תקן רחל

(ג)

זכור בניהו בן יהוידע ה:פ"ש

וכשאל במקומה מטטרו"ן הרמוז בר"ת נע"ד במס' ב"ך דיניס
בגדרו על כרחמים וחסד מסס כמיתוק שביא ה' בגפנה
אוי נא לנו פי חטאנו: על זה שביא יסוד
פומד ססוד וענה נכסד ^{אה"ח 6025} ה'ה ה'ה ל'בנו על אלה
^{אוצר החכמה}
בסס כויק כל אי כלול מוי גי' אלה ח'שכו עינינו:
סקלי' הנקדח גח כיא אלה על הר צ'יון שש'מם

שוועלים הלכו בו: אתה יהו' אלהי לעולם
תישב בס'ך לדור ודור: למה לנצח
תשפחנו תעזבנו ר'ארך ימים: השיבנו
יהו' אלהי ונשובה חדש ימינו בקדם:
כי אם מאם מאסתנו קצפת עלינו עד
מ'אר: השיבנו יהו' אלהי ונשובה
חדש ימינו בקדם:

הבט משמים וראה מזבל קדשך
והתפ'אתך א'יה קנ'אתך ונבורתיך
המון מע'ך ורחמ'ך אלי התאפקו: כי
אתה אבינו כי אברהם לא ידענו
וישראל

זיכור בניהו בן יהוידע הנפש ח

וַיִּשְׁרֹאֵל לֹא יִפְרָנוּ אֶתְּהָ יְהוָה אֲבִינוּ
גַּאֲלָנוּ מֵעוֹלָם שְׂמֹךְ: לָמָּה תִּתְּעַנּוּ יְהוָה אֲדֹנָי
מִדָּרְכֶיךָ תִּקְשִׁיחַ לִבֵּנוּ מִיַּד אֶתְּךָ שׁוּב
לְכֹעֵן עֲבָדֶיךָ שְׁבִטֵי נַחֲלָתְךָ: לְמַצְעַר
יָרְשׁוּ עִם קִדְשֶׁךָ צָרִינוּ בּוֹסְסוּ מִקִּדְשֶׁךָ:
וַעֲתָה יְהוָה אֲדֹנָי אֲבִינוּ אֶתְּהָ אֲנַחֲנוּ הַחֲמֹר
וְאֶתְּהָ יוֹצֵרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ פִּלְנוּ: אֵל
תִּקְצַף יְהוָה אֲדֹנָי עַד מָאד וְאֵל לְעַד תִּזְכֹּר
עוֹן הֵן הֵבֵט נָא עֵמֶךָ פִּלְנוּ: עָרֵי קִדְשֶׁךָ
הָיוּ מְדָבָר צִיּוֹן מְדָבָר הַיְתָה יְרוּשָׁלַם
שְׁטֻמָּה: בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתַפְאֲרֹתֵנוּ אֲשֶׁר
הִלְלוּךָ בּוֹ אֲבוֹתֵינוּ הָיָה לְשִׁרְפֵת אִשׁ וְכָל
מַחֲמֵהֵנוּ הָיָה לְחֲרָבָה: הֲעַל אֵלֶּה תִּתְּאִפֵּק
יְהוָה אֲדֹנָי תִּחְשָׁה וְתִתְּעַנּוּ עַד מָאד:

נְאוּ לִי עַל גְּלוּת הַשְּׁכִינָה: אֹי לִי עַל
חֲרָבַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ: אֹי לִי עַל שְׁרִיפֵת
הַתּוֹרָה: אֹי לִי עַל הַרְיָגַת הַצַּדִּיקִים:

אוי

זיכור ^{אה"ח 6025} בניהו בן יהוידע הנמש

אוי לי על חלול שמו הגדול ותורתו
הקדושה: אוי לי פי נבר אויב: אוי לי
על צער פל העולמות: אוי לי על צער
האבות הקדושים והאמהות הקדושות:
אוי לי על צער הנביאים והחסידים
והצדיקים אשר בגן עדן: אוי לי על
צערן של משיח עונותינו הטוב אלה
ופשעינו האריכו קצנו וחטאתינו מנעו
הטוב ממנו: אוי להם לפנים שגלו מעל
שלחן אביהם: זה פמה אורף ימים
ושנים רבים ורעים. פל דור שלא נבנה
בית המקדש בימיו באלו נחרב בימיו:

(התנערי מעפר קומי שבי ירושלים
התפתחי מוסרי צוארך שביה בת ציון):
עד חומתך ירושלים הפקדתי שומרים
כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו

המזכירים

זיכור בניהו בן יהוידע הנפש ט

(א) אל דמו לכב. נכון בשם קדוש אל"ך הינו א"ל ואות ד של דמו חכון בתחילת היח. חסם אר"ל כמוהד-ת של אל דמי רבס וצתח בעשה אל"ד :

הַמּוֹפְרִים אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

(א) אֵל דְּמֵי לְכָם : וְאֵל

תִּתְּנוּ דְּמֵי לוֹ עַד יְכוּנֵן וְעַד יִשִּׁים אֶת

יְרוּשָׁלַם תְּהִלָּה בְּאָרֶץ : נִשְׁבַּע יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּיָמֵנוּ

וּבְזִרְוֵעַ עָזוֹ אִם אֶתְּנֵן אֶת הַגְּנֹבָה עוֹד מֵאֲכָל

לְאִיבִיךָ וְאִם יִשְׁתּוּ בְּנֵי נֶכֶד תִּירוּשָׁךְ אֲשֶׁר

יַגִּיעַת בּוֹ : כִּי מֵאֲסָפִיו יֹאכְלֵהוּ וְהִקְלֹוּ אֶת

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתְּהוּ בְּחִצְרוֹת קְדָשֵׁי :

אֶתְּהָ תִקּוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֻנָּנָה

(ה) כי רצו עבדיך את. יכון כי ר"ת ביסמריא מלחם כמילוי אלפן כזה אלף למד הא יוד סס וס"ת כי רצו עבדיך את מבנית בני אסית גי' אהיה פעמים אהיה גם שבעה פעמים ס"ג (ת) ואת עפרה יחנינו רית גימטריא מלחם פשוט של מילוי חנוכר וס"ת תתיו מידוש על ידי האמת שרמח בתחילת הפסוק בס"ת מתקיים מפילו עולם תתחו חרמוז בס"ת

כִּי בָא מוֹעֵד : כִּי יִהְיֶה רָצוֹן

עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבֹנֵיהָ וְאֶת

(ה) עֲפָרָהּ יְחַוְּנֵנוּ : בּוֹנָה

יְרוּשָׁלַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ גְדַחֵי

יִשְׂרָאֵל יְבָרֵם :

עד כאן תקן רחל

(ג)

זיכור בניהו בן יהודע . . . הגפש

אחך יתחיל בתיקון לאה אשר היא עתה ארוכה בכל הזיא טאהוריו
ועתה היא באה לפניו ומזדוונת עם יעקב העומד לפני זיא
ויאמר המזמורים האלו המורים זווגה וענורה ולידתה ויתחיל לומר
שני מזמורים אלו המיוסדים על חשק ותאות ותשוקת הנוקי רחל
ותשוקתינו עמה לעלות אל דודינו תית ישראל, וגם יכונן אל הנהו
שבוען קלן דראמת ההיא איילתא עילאה:

תקון לאה

הסימן כי לא"ה

185

לְמַנְצַח מִשְׁבִּיר לְבָנֵי קָרַח: כְּאֵיל תִּעְרַג
עַל אֲפִיקוֹ כְּנֹיִם בֶּן־נַפְשֵׁי תִעְרַג אֵלָיךְ
אֱלֹהִים: צְמָאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים קָל חֵי מְתֵי
אָבוֹא וְאַרְאָה פְּנֵי אֱלֹהִים: הִיָּתָה לִי
הַמְעַתִּי לַחֵם יוֹכֵם וְלִילָה בְּאֲמֹר אֵלֵי
כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֵלָיךְ אֵלָה מֵשֵׁ אֱלֹהִים
אֲזַכָּרָה כִּי עַתָּה כְּנוֹקִי נָקִי אֵלֶּה וְאַשְׁפָּכָה אוֹתוֹת
חֶלֶב כְּנֹזִי עַל אוֹת יוֹיֵד שֶׁל עַרְי וַיִּסְּוּ אֱלֹהֵי נַפְשֵׁי כִּי
אֲעַבֹּר בַּסֶּךְ וְאֶדְדֵּס אוֹתוֹת חֶלֶב כְּנֹזִי לַחֲבָרִס עִם אוֹת
שֶׁל אֶדְדֵּס אֶרְדֵּם עַד שְׁכִיב בֵּית אֱלֹהִים שֶׁלִּסְ, וְאִם

הוא

זיכור בניהו בן יהוידע הגפש י

כוא כלילי סעומר יכוין אודם כוא כמס' מיס ימי סעומר בקול
רנה ותודה המון חוגג : מה תשתוחחי
נפשי ותהמי עלי הוהי לי לאהים כי עוד
אודנו ישועות פניו : אלהי עלי נפשי
תשתוחח על כן אזכרה מארץ ירדן
וחרמונים מחר מצער : תהום אל תהום
קורא לקול צוריה כל משפריה וגפיה

עלי עברו : יומם יצוה יהוה חסדו ובליה'
שירה עמי ס"ס והה"י תפלה לאל חיי :

אמרה לאל סלעי למה שכחתני קמה
קדר אלה בלחץ אויב : ברצח פעצמותי
חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום
איה אלהיה : מה תשתוחחי נפשי ומה
תהמי עלי הוהי לי לאהים כי עוד
אודנו ישועות פני ואלהי :

אוצר החכמה
אה"ח 6025

שפטיני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד

סא"ש

מֵאִישׁ מִרְמָה וְעוֹלָה תִפְלֹטֵנִי: כִּי אֲתָה
אֱלֹהֵי בְּעוֹזֵי לָמָּה זָנַחְתָּנִי לָמָּה קָדַר
אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: שְׁלַח אֲזַרְךָ וְאַבְרָתְךָ
הָמָּה יִנְחֹנֵנִי יְבִיאֵנִי אֶל הַר קָדְשְׁךָ וְאֶל
מִשְׁכְּנֹתֶיךָ: וְאַבּוֹאָה אֶל מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים
אֵר אֶל שְׂמֹחַת גִּילֵי וְאֲזַרְךָ בְּכִנּוּר אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי: מִה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וּמִה תִּהְיֶה
עָלַי הוֹחֵלִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲוַדְנוּ
יְשׁוּעוֹת פָּנֵי וְאֱלֹהֵי: ^{א"ה"ח 6025}

וביום באין בו החנון ידלג זה המזמור

ואח"כ סזגר עונה אוחס בשבעין חיבין דמזמיר יענק שהס סוד
שבצעין קלין דדאמח איללהא סז"ל ויגון כסי פעמים יב"ק וג'
ב"ן סרמוזיס בו

לְמִנְצַח מְזִמּוֹר לְדָוִד: גְּעִנְךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
יֵאֱהַדוֹנָהּ ז"א סענס. אוחס ב'יום צ'רה ר"ת נ"י יב"ק
יאהלוההים יִשְׁגְּבְךָ שִׁים אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: ס"ת נ"י
ב"ן יוד הה וו הה יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקֶּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן

יסעדך

יִסְעָדְךָ : יִזְכֹּר כָּךְ מִנְחוֹתֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יְדִשְׁנָה
 סָדָה: יִתֵּן לְךָ כֹּל בְּבִקָּךְ וְכֹל עֲצָתְךָ יִמְלֵא :
 נִרְנְנָה ב' שוֹעֲתֶיךָ ר"ת ב"ן יוד הוה וו הוה וּבְשֵׁם
 אֱלֹהֵינוּ נִדְגוּל : יִמְלֵא יְהוָה אֲדֹנָי כָּךְ מִשְׁאֵלֶיךָ:
 עֲתָה יִדְעֵתִי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה אֲדֹנָי מִשִּׁיחוֹ
 יַעֲנֶהוּ מִשְׁמֵי קִדְשׁוֹ בְּגְבוּרוֹת יִשַׁע ר"ת ג"י
 יֵאֱהַלְוֵהֶם יָמֵינוּ : אֲדָה בָּרֵכֵב וְאֲלֶה
 בְּסוּסִים וְאֶנְחֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר
 הֶמָּה כָּרְעוּ וְנִפְלוּ וְאֶנְחֵנוּ קִמְנוּ ר"ת ג"י
 יֵאֱהַלְוֵהֶם וְנִתְעוֹדָד : ר"ת וְאֶנְחֵנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדָד ג"י
 יֵאֱהַלְוֵהֶם יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ ר"ת עס
 ר"ת וְנִתְעוֹדָד לִירֹפֶה וַיְהִי יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵינוּ:
 ר"ת ג"י יֵאֱהַלְוֵהֶם וְסִימַת ב"ן יוד הוה וו הוה וְעַס ס"ח
 הַמֶּלֶךְ ג"י ע"כ יוד הוה וו הוה :

ויש במסמך הזה חיש אוחיות וסיל תיבות תרי חשם-ל ולכן בזמן שיש איוח
 צער לאדם חיו אזי הוא טוב לומר זה המסמך ולכוין בו בסוד החשם-ל כדי לשסוד
 אותו סכך רע וקהלביש אותו בסוד מלבוש של נהורא עילאח שתוא ג' או"ר
 פניאל הנק' אור המלבוש כי חושכנא רדין בתושכנא רדין ותבן חיטב :

לדוד

ויכר בניהו בן יהוידע הנפש

דָּוֹד מְזֻמָּר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תִּבֶל
וַיּוֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּה
וְעַל נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶנָּה: מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה אֲדֹנָי
וּמִי יִקּוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ: נָקִי בַפִּים וּבֵר
לֵב אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא
נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת (א) יְהוָה

(א) ה' וצדקה מאלהי ישעו ס'ת החיו' גם וצדקה מאלהי ישעו זה ס'ת חיו'ת
שהוא ב' שכות מ'ב ציחופי הנויה: (ב) שאו שערים ראשונם. וכן כי עתה
חקב"ח נכנס בגן עדן לחשמשע עם נשמות הצדיקים חחו שאו שערים: (ג) וכן
ו"ה חתגשאו עליית יסוד ומלכות נשאו פתחי וכו': (ד) ושאו וכן ו' עילאת
אוצר החכמה
שהוא הפארת:

וְצַדִּיקָה מֵאֲלֹהֵי יִשְׁעוֹ: הַחַיּוּ זֶה הַיּוֹה הַזֶּה
הַזֶּה שִׁיּו מִבְּקִשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: (ב) שְׂאו
שְׁעָרִים רְאֵי שִׁיכֶם (ג) ו"ה נכחו וְהַנְּשֹׂאו פְתַחֵי
עוֹלָם וַיָּבֵא הַקַּב"ה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: לַכַּסְחַעֲבַע בְּנִשְׁמוֹת
ס'דיקים מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה אֲדֹנָי עֲזוֹנו
וְגִבּוֹר יְהוָה אֲדֹנָי גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאו שְׁעָרִים
רְאֵי שִׁיכֶם (ד) וְשְׂאו פְתַחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה אֲדֹנָי

צבאות

זיכור בניהו בן יהוידע הנפש יב
צבאות הוא מלך הכבוד סלה :

למניצח בנגינות מזמור שיר : (א) אלהים

(א) יכוין במסור זה כי אהר שחשבי' תעוזג כאל ואחיכ ענה אנתז במסור יענך
ה' אז אנו שואלין אלהים יחננו ואם הוא בספירת הצמר יכוין במסור זה אשר
בו כ"ט תיבות וכפס' ישמתו וירננו כ"ט אותיות ויכוין לתיבת ואת דמותה תלילה :

יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה : לדעת

בארץ הרבה בכל גוים ישועתך : יודוך

עמים אלהים יודוך עמים כלם : ישמחו

וירננו קאמים כי תשפט עמים מישור

אודות 6025

ולאמים בארץ תנחם סלה : יודוך עמים

אלהים יודוך עמים כלם : ארץ נתנה יבולה

יברכנו אלהים אלהינו : יברכנו אלהים

וייראו אותו כל אפסי ארץ :

הללויה אודה יהוה בכל קרב פסוד

ישירים ועדה : גדלים מעשי יהוה

דרושים לכל חפציהם : הוד והדר פעלו

וצדקתו עומדת לעד : זכר עשה קנפלאותיו

תנו

זיכור בניהו בן יהוידע הנפש

חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: טָרַף נֶתַן לִירְאָיו
יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כַּח מַעֲשָׂיו הַגִּיד
לְעַמּוֹ לְתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו
אִמֶּת וּמִשְׁפָּט נִאֲמָנִים כָּל פְּקוּדָיו: סְמוּכִים
לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאִמֶּת וַיֵּשֶׁר: פְּדוּת
שָׁלַח לְעַמּוֹ צָוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ
וְנִזְרָא שְׁמוֹ: רַאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
שֶׁכֶּל טוֹב לְכֹל עוֹשִׂיהֶם תִּהְלָתוּ עוֹמְדָת
לְעַד:

אה"ת 5025

אח"כ יכין בני שמות אלו והם * כלק, סעסה, יאעוצה, והם
יוצאים מיהודה, אהידה, מנצפך, באופן זה הויה ואלף דאהיה
וצפך דמנצפך מסורשים הם ושני ההין דאהיה מתחלפים כבי עינין
באותיות אחדיע והיריד בכף שאהריה באיב והם בלטר שלסניה והגרין
בסמך שאהריה באותי איב:

עוד יכין בני שמות אלו כלק, סעסה, שמס' מנצפך עם ה'

* כדי להקל על המכוין לדעת מוצא כל אות מאלו השמות שמנו
האותי היוצאים משם אהיה גדולות וסיוצאים משם סויה בינוניות
והיוצאים ממנצפך קטנות.

אותי

זיכרון ^{החכמה} בניהו בן יהוידע הגפיש יג

אותי וישם 'אעוצה עם ישיבה אותיותיו בניי מיה וקסיג שהוא
 ססי סק"ח ויכוון להאי בהם בקסיא שהוא ססי עינד ובינה זו
 מועיל אל האדם סאר.

יוד הא ואו הא, אלף הא יוד הא, גי" סקח

לראיר בהם בקסיא אלף הי יוד הי גי" עינד עיה

אחיב יכוון לישם ארד עיה גי" לאה כי הוא סוד לדה לאה

לכוין בבית אחרות שבו וכדי להשלים כ"ז אותיות שבהם הולד נוצר יכוין
 אחר נסרו את המזמור לחי אותיות **בנצפ"ה** שחם תגברות שביסוד רוק' שעחה
 אחד חצות סחמהקות

(א) תנה צריך שתבנה בסמעה בכל לילה על עונותיך ותבקש מלפני השייה
 סחילת לכן תאמר זה בבניח ובקשת:

לְמַנְצַח (א) מְזִמּוֹר לְדָוִד : פְּבֹא אֲרִיו גָּתָן
 הַנְּבִיא פֶּאֶשֶׁר בָּא אֶל בֵּית שְׁבַע : חָנְנִי
 אֱלֹהִים כְּחַסְדְּךָ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ מְחַה פְּשָׁעֵי :
 הָרַב כַּבִּסְנִי מַעֲוֹנֵי וּמַחֲטָאתֵי טָהַרְנִי : כִּי
 פְּשָׁעֵי אֲנִי אֲדַע וְחַטָּאתֵי נִגְדֵי תָמִיד : לָךְ
 לְבַדְּךָ חֲטָאתֵי וְהִרְעַ בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן
 תִּצְדַּק בְּדַבְרְךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ : הֵן בְּעֹן
 זוּלָּתִי וּבְחַטָּא יַחַמְתַּנִּי אֲמִי : הֵן אֲמַת

חסצת

(ד)